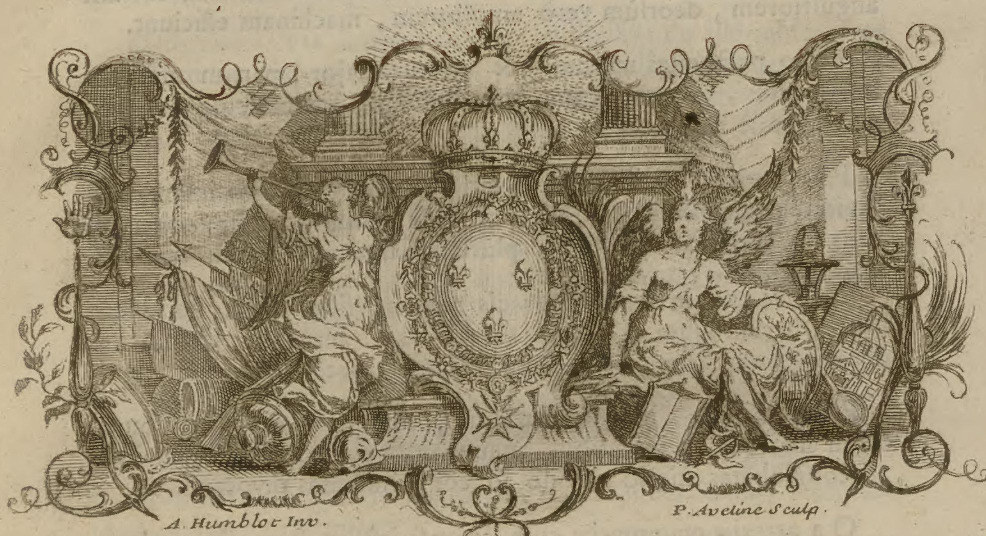
1751

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

UAM dira ſit cancri ſævities, ab omnibus notum eſt. Et-ſi vitium illud, quamlibet corporis partem, offendere poſſit; frequentiùs tamen mammas feminarum infeſtat. Quà propter, ad Chirugicas poſitiones remiſſâ cancri mammarii curatione, pectoris externas partes hìc perluſtrare juvat.

PARTIUM externarum pectoris, ſeu trunci partis collum inter & abdomen ſitæ, diverſa natura; aliæ oſſeæ, cartilagineæ; nonnullæ muſculoſæ; quædam vaſculoſæ, nerveæ, glanduloſæ; aliæ membranaceæ ſunt, & adipoſæ.

OSSIUM Thoracis ordo ſic ſe habet: regionem anteriorem ſternum & claviculæ, poſteriorem vertebræ duodecim & ſcapulæ,

latera occupant costæ in veras & spurias distinctæ. Costæ propriâ cartilagine adauctæ, miram arcuato fornici ferè similem, sursùm angustiorem, deorsùm verò ampliorem, machinam efficiunt.

Duo pectorales musculi, & serratus major, partim mammis subjacentes, oris costarum, intercostalibus ve musculis & aliis, diversimodè adhærent.

Pectoralis majoris & latissimi dorsi humero insertiones cavitatem axillarem efformant; ubi à glandulis, pinguedine, & vasis hùc & illùc serpentibus, plurima Chirurgo notanda veniunt.

Mammas, in anticâ thoracis regione sitas esse, neminem fugit; harum usum & molem tùm à sexu, tùm ab ætate, tùm deniquè à vario feminarum statu, repetere necessarium est.

Pro diverso, in prægnantibus, puerperis & lactantibus, ac in maribus & infantibus, mammarum usu, ipsarum glandulæ ad conglobatas modò, modò ad conglomeratas revocandæ.

Ob arteriæ mammariæ cum epigastricâ anastomosim, mirum uteri cum mammis fieri consensum, quidam existimarunt: exindè mulieres quinquaginta circiter annos natas, suppressis videlicet mensibus, cancro mammario magis obnoxias esse, nec immeritò putarunt.

Descriptas thoracis partes, communia velant tegumenta; ex quibus ad mammæ centrum efflorescit papilla, quam cingit areola.

EX CHIRURGIA.

Cancer, græcè Καρκίνωμα, tùm ut tumor, tùm ut ulcus spectari solet. Propriâ descriptione donatur quælibet cancri species.

Cancer tumor, est durus, inæqualis, quandoquè rotundus, calore & dolore lancinante molestus; circa plures, inflatæ serpunt & prominent venæ; in quibusdam verò delitescunt. Alba vel rubra, livida vel nigra cutis, pro variis depravationibus, remanet. Nonnunquàm dolore, calore, pruritu & inflammatione ingravescentibus, ipsamet cutis, gangrænâ correpta, disrumpitur.

Lacerata cute, hiat ulcus fœtidum, in ambitu subnigris turgescens venis: tenuis ac interdùm fæcibus vini similis, manat sanies, quæ acrimoniâ suâ non cutem tantùm, sed & subjectas partes, multo cum dolore, corrodit & quasi depascitur. Ex ulcere

subpallidæ carnes acervatim luxuriant. Inversis, retortisque marginibus, horridum aspectu se præbet cancer exulceratus.

Carcinomatis indoles cognitu difficilis : de illâ valdè inter se dissentiunt authores. Nonnulli, à vermiculis carnes depascentibus; multi, malo lienis & jecoris habitu; alii verò, peculiari quodam vitio, carcinoma procreatum judicavêre.

Cancri causa duplex; proxima, & remota. Retento in mammis humore, unius glandulæ, aut plurium glandularum vasa minima mox ingurgitantur. Concrescente humore, obturantur quoque vasa majora : hinc circuitus liquorum in vicinis partibus impeditur : en causa proxima.

Quæ, aut limpham spissare, aut vasorum tunicas deprimere & vellicare possunt, ictus, punctiones, lapsus, compressiones, suppressi menses, quandoquè hæmorroides, indebita victûs ratio, peculiare vitium, scilicet venereum, scrophulosum, scorbuticum, &c denique acria quævis sanguinis massam labefactantia, remotas inter causas annumerantur.

Ex allatis descriptionibus, genuina patent cancrorum signa.

A carcinomatis causâ, situ, vetustate, gradu, & totius ægræ corporis habitu, prognosis habenda.

Cur multos per annos in eodem incrementi statu permaneat tumor; cur verò paucos intra menses, paucos-ve quandoquè dies *ultramodùm adaugeatur; quænam*exindè deduci debeant animadversiones; in motu fluidorum inquiratur argumentum.

Tutiùs citiùs ve scalpello sanari cancros, ratio comprobant & experimenta. Si quis mali principiis obstare tentaverit, à medicamentis calefacientibus, & adurentibus, sese abstineat.

Quod ad operationem spectat : acus veterum, forcipes, furcas, & alia hujusce generis rejicienda censemus.

Cùm de cancro exiguo & undiquè vacillante agitur, ægrâ ritè præparatâ & collocatâ, nunc perpendiculariter, nunc cruciatim, sola cutis rescindatur : deindè digitorum ope, apprehenso & sublevato tumore, textu cellulari hìc & illìc resecto, tumoris fiat extractio; & sic de cæteris tumoribus, si qui sint aut infra musculos, aut ad axillas usque, ne remaneat cancri redivivi germen.

Carcinomatis majoris, etiam exulcerati, corripiatur manu moles : tunc cutis ita circulariter secetur, ut tota deinceps auferatur cancri massa.

Post cancri amputationem, hæmorrogiæ rarò metus : si ta-

men nimium accidat ſanguinis effluvium, mox arte ſiſtatur. Quidam aſtringentibus; quidam ligaturâ coercüêre; ſed ut plurimùm ſola valet compreſſio.

Ulcere ablato vel tumore, plaga ut decet deligetur; deinvenæ ſectiones, & alia artis auxilia, quantùm opus erit, adhibeantur.

Si difficilè ad cicatricem ducatur plaga; vel, jam obductâ cicatrice, de novo hiaſcat ulcus fœdum; aut nobiliori parti aliquod immineat periculum; tunc laudatur fonticulus.

Quæ tandem immedicabili cancro laborant, ad curationem palliativam confugiant; ideò jugi diætâ, potiſſimùm lacteâ, & topicis lenientibus: ſaluti ſuæ conſulant.

Has poſitiones, Deo juvante, & præſide M. JOANNE-ANTONIO SILVY, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, *tueri conabitur* Antonius Tussanus Amy *Claromontenſis, in almâ univerſitate Pariſienſi Artium Magiſter.* de Clermont

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Sabati 16ª. *Januarii à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam. Anno Domini* 1751.

PRO ACTU PUBLICO.

Typis Delaguette Regiæ Chirurg. Academiæ Typographi 1751.